

РЕШЕНИЕ

№ 1001

гр. В., 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20233110201622 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „С.С.“ ООД, против Наказателно постановление № 03-2300033/ 15.02.2023г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - В., с което на „С.С.“ ООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 300лева, на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 415 „в“ ал.1 от КТ.

В жалбата се оспорва фактическата обстановка и се иска отмяна на постановлението като незаконосъобразно, неправилно и постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се доводи за малозначителност на нарушението.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призована, явява се процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се явява упълномощен представител, който оспорва жалбата и моли съда, да потвърди атакуваното наказателно постановление.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

На 06.01.2023г. служители на Д”ИТ”, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на въззивното дружество в цех за производство на врати, находящ се в гр.В., бул.“П.” №103. На обекта имало работници, между които и И.С.. На лицата били предоставени за попълване на Декларации. В попълнената от С. декларация по чл. 399 вр. чл. 402 от кт, в нея тя посочила, че работи като общ работник

от 06.01.2023г. със съответното работно време, че има уговорено трудово възнаграждение и трудов договор. Поради това била насрочена и документална проверка. В хода на проверката му била представена книгата за начален инструктаж по безопасност и здраве при работа. В нея било отразено, че работника не е инструктиран 06.01.2023г. За установеното в хода на проверката бил съставен протокол № ПР2300673/30.01.2023г., с който били дадени и съответните предписания.

Поради това спрямо въззивното дружество бил съставен акт за установяване на нарушение за това, че в качеството на работодател не е документирано провеждането на начален инструктаж по безопасност и здраве при работа в книга за инструктаж на С. на длъжност „общ работник“ на работното място преди да му се възложи работа. Било прието, че нарушението е извършено на 06.01.2023г. и квалифицирано като такова по чл.11 ал.5 вр. чл.12 ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-07-02 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж. Актът бил предявен на надлежно упълномощено лице, като тогава, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН възражения не били направени и депозирани.

Въз основа на издадения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление. С него административно-наказващият орган изцяло възприел констатациите, описани в акта, както и правната квалификация на нарушението- по чл.11 ал.5 вр. чл.12 ал.1 от Наредба № РД-07-02 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж. Било прието още, че от нарушението не са произлезли вредни последици и то е било отстранено веднага след установяването му. Поради това, на основание чл.416 ал.5 вр. чл.415 „в“ ал.1 от КТ, на въззивното дружество била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 300лв.

В хода на съдебното следствие не бе разпитан свидетел, тъй като страните не спорят по фактите.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и тези по административно-наказателната преписка, както и приложените допълнителни писмени доказателства, които преценени в тяхната съвкупност са взаимно и логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана в срок и от надлежна страна, поради което и е приета за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" гр.В. на основание чл.416 ал.5 от КТ . То е било

издадено в шестмесечния преклузивен срок, както и в едномесечния срок по чл.52 ал.1 от ЗАНН , считано от датата на съставяне и връчване на акта. .В постановлението са посочени нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. Правото на защита е било реализирано в пълнота с подаване на жалбата, поради която пък е образувано и настоящото съдебно производство.

От писмените доказателства по делото – констативен протокол и копие от страница от книга за начален инструктаж , по безспорен и категоричен начин се установява, че на 06.01.2023г. до момента на извършване на проверката по отношение на С. не е било документирано провеждането на инструктаж по безопасност и здраве преди да и се възложи работа.

Нормата на чл.281 ал.1 от КТ сочи, че всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа. Разпоредбата на чл.3 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж, задължава работодателят да не допуска до работа работник и служител, който не притежава необходимите знания и умения и/или не е инструктиран по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Нормата на чл.11 ал.1 т.4 от същата наредба пък предвижда, че работодателят осигурява провеждането на съответните инструктажи на всеки работещ, независимо от срока на договора и продължителността на работното време, включително и на лица, приети за обучение или за повишаване на квалификацията.В този смисъл работника е следвало преди да бъде допуснат до работа да бъде инструктиран, което не е било сторено.

Съдът намира обаче, че неправилно административно-наказващия орган е приел, че за допуснатото нарушение следва да се ангажира отговорността на дружество. В акта и постановлението е посочено, че дружеството, в качеството си на работодател не е документирано провеждането на начален инструктаж на работника. Приетите за нарушени правни норми на чл.11 ал.5 вр. чл.12 ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-07-02, предвиждат, че инструктажите, проведени по реда на наредбата се документират в Книги за инструктажи, че начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и че инструктажът се провежда в деня на постъпване на работа по утвърдена от работодателя програма, която включва изчерпателно изброени въпроси. В този смисъл задължението на работодателя е да осигури провеждането на инструктажите по безопасност и здраве.Съгласно чл.11 ал.2 от Наредбата обаче те се провеждат от длъжностни лица с подходящо образование по ред и условия, определени от работодателя, като именно длъжностното лице което провежда инструктажа издава и служебната бележка по смисъла на чл.12 ал.3 от Наредбата, а съобразно образецът на книгата в която се документират инструктажите, същите се документират не от работодателя, а от длъжностното лице, което ги е провело. В този смисъл, от анализа на приетите от наказващият орган за нарушени правни норми, може да се направи извод, че задължението на работодателя е да осигури провеждането на

инструктаж чрез определянето на длъжностно лице, което да го извършва и документира. Т.е. документирането на инструктажа е вменено в задължение не на работодателя, а на съответното длъжностно лице. В тази насока е и константната съдебна практика на Административен съд-В.. Въззивното дружество като работодател би могло да носи отговорност по наредбата в случай, че изобщо не е определило лице да провежда инструктажа, което би представлявало нарушение на чл.11, ал.1 или ако допусне до работа лице, което не е инструктирано, което пък е нарушение на чл.3 от Наредбата, каквото обаче не е посочено нито в акта, нито в постановлението.

Правото на защита на привлеченото към отговорност лице се осъществява по отношение на фактите и обстоятелствата свързани с нарушението, което в случая е било нарушено, тъй като от описаното в НП не е ясно за какво точно е наказано дружеството – за допускане до работа на работник без проведен начален инструктаж или за допускане до работа на работник с проведен, но недокументиран начален инструктаж. Безспорно документирането на инструктажа в съответната книгата удостоверява извършването му, но недокументирането на инструктаж е самостоятелно нарушение, което се счита извършено на датата на провеждане на инструктажа и за което е отговорен този, който е трябвало да го документира. Ако в случая се касае за недокументиране на начален инструктаж, за това нарушение следва да се ангажира отговорността на физическото лице – управител или на лицето, на което е възложено това, а не на дружеството.

На следващо място следва да се отбележи, че недокументирането на проведен инструктаж, за каквото деяние е ангажирана отговорността на въззивника, не представлява нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, защото за това деяние санкция не е предвидена. Приложената от наказващият орган санкционна норма на чл. 415в, ал.1 от КТ сама по себе си не представлява състав на административно нарушение. Тя съдържа в себе си само санкция за маловажно нарушение и може да намери приложение във връзка с друга норма представляваща състав на нарушение. В случая специална норма предвиждаща санкция за недокументиране на проведен инструктаж не е предвидена. Единствената санкционна норма към която биха могли да бъдат отнесени фактите с оглед посочения като нарушен нормативен акт – Наредба № РД 07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ е тази на чл. 413, ал.2 от КТ. Последната обаче изисква деецът да не е изпълнил задълженията си по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, а с провеждането на инструктажа, макар и недокументиран, това задължение е изпълнено - работникът е бил запознат с всички особености и опасности във връзка с работата, която изпълнява. Както бе посочено по-горе в мотивите нарушение ще има ако инструктаж не е бил проведен. В случая обаче такова обвинение не е повдигнато и не за това е наказан

въззивника. Следва да бъде отбелязано и това, че задължението за документиране на начален инструктаж възниква само в случай, че инструктаж е бил проведен, а такива доказателства (за проведен инструктаж на конкретния работник) не са ангажирани от страна на въззиваемата страна върху която и лежи тежестта на доказване в административно-наказателното производство. Представена е книга за начален инструктаж, в която липсва отбелязване за проведен такъв на работника към 06.01.2023год. Липсата на отбелязване в нарочната книга (официалния удостоверителен документ съобразно наредбата) на проведен такъв инструктаж обаче означава само едно, а именно че такъв инструктаж не е бил проведен. Нещо повече факта на непроведен начален инструктаж към първия работен ден на работника се доказва и от съдържанието на самата книга за начален инструктаж. Видно от същата такъв инструктаж е бил проведен на 06.01.2023год., но не преди започване на работния процес, а е сторено след проверката на служителите на ДИТ В..

Поради изложеното до тук, съдът намира, че атакуваното постановление е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2300033/ 15.02.2023г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - В., с което на „С.С.“ ООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 300 лева, на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 415 „в“ ал.1 от КТ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-В. по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – В.: _____